

virksomheder, der ikke skal bruge likviditeten, ville altså have valgt at betale til tiden, som de plejer, hvis der havde været en rentebetaling. Det havde været en effektiv måde at sørge for, at tallet blev så lille som muligt – at der faktisk slet ikke havde været noget, hvis man havde pålagt dem en rentebetaling.

Man kan se i oversigten over forslagens konsekvenser, at det kommer til at koste ti årsværk i SKAT. Det koster så på de øvrige opgaver, som SKAT er pålagt, og hvor vi jo jævnlige kan konstatere at der er rigeligt at gøre for de årsværk, der er i SKAT.

I forhold til de tidsfrister, som lovforslag jo er pålagt her i Folketinget, støtter SF som sagt forslaget. Vi mener, det er vigtigt, at det bliver hurtigt gennemført, så vi er med på at give – og har gjort det – de dispensationer, der skal til. Men vi vil dog godt efterlyse muligheden for at lave en lynhøring. Der skal først afgives betænkning i næste uge, og på den lille uges tid var det måske muligt at få en endnu bedre proces i forbindelse med forslaget, når det nu skal gå så stærkt, hvis man havde inviteret til at komme med hørings-svar.

Alt i alt støtter SF altså med de faldne bemærkninger ideen om at forlænge kredittiderne, men vi mener, at det kunne have været gjort på en måde, der havde givet en endnu større effekt uden de samme omkostninger for staten.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 16:08

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Jacob Jensen og andre rodede sig ud i nogle billeder om fly og især jumbofly. Det har jeg absolut ingen forstand på. Jeg vil foreslå, at vi bliver ved jorden. Det er trods alt meget jordnært at foreslå udskydelse af nogle kreditter.

Jeg er helt på det rene med, at mange virksomheder af forskellig størrelse har svære likviditetsproblemer. De er ramt på deres indtjening; der er faldende efterspørgsel og pres på priserne; og samtidig er pengeinstitutterne i færd med, som det hedder i branchen, at slanke deres balancer, hvilket er ensbetydende med, at de er meget påpasselige med kreditgivningen. De konsoliderer sig efter en periode, hvor de har haft dårlige erfaringer med alt for lemfødig kreditgivning. Jeg forstår derfor også, at det er fristende at forlænge fristerne for indbetaling af

A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms. Det koster statskassen 1,4 mia. kr., hvortil kommer yderligere tab på debitorer. Så vidt jeg kan se på beregningerne, regner Skatteministeriet med, at ca. 10 pct. af dette vil vise sig i form af yderligere tab på debitorer.

Bare for lige at gøre det færdigt: Hvem skal betale? Ja, det er kun statsfinanserne, der kan bære det tab, og statsfinanserne er i forvejen under hastig forværring. Ifølge nylige beregninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er de blevet forringet med 70-80 mia. kr. i løbet af det sidste trekvarte år, og det er jo ganske betydeligt. Det er ikke sådan, at vi uden videre bare kan læsse flere byrder over på statsfinanserne, de er i forvejen under hård beskyldning.

Det spørgsmål, jeg godt vil stille, er: Får vi nok for pengene? Jeg tror uden videre, at det er sikkert, at en sådan ordning som den her, der fungerer sådan godt et halvt års tid, jo ikke får nogen virkning på virksomhedernes investeringsbeslutninger og dermed for beskæftigelsen. Det vil ikke føre til, at virksomhederne træffer anderledes, langsigtede dispositioner. Det er en helt kortsigtet øget kredit, man giver dem, og min frygt er, at vi står i nøjagtig samme situation til efteråret, når denne ordning er udløbet og virksomhederne så skal til at indhente det kredittab, det offentlige har haft. Det er jo også derfor, skattemyndighederne regner med et øget tab på debitorer, for til den tid vil der så være nogle, der, når de skal indhente det her kredittab og den gevinst, de har haft, når de skal indhente det, så skal betale, om jeg så må sige dobbelt takst, og derved kommer de i yderligere vanskeligheder; vi får flere debitorer.

Jeg kan slet ikke se nogen løsning i det, som SF's ordfører skitserer. Hvis ikke virksomhederne får en rentefordel ved det her, er der jo ikke noget for dem at komme efter. Hvis de selv skal betale renten, er der jo sådan set ikke nogen gevinst for virksomhederne, og så kan man lige så godt lade være med at lave ordningen.

Så jeg lufter altså her min skepsis. Jeg tror ikke, at dette bidrager til varige løsninger. Der er derimod brug for andre ting. Ud over bank- og kreditpakken, som er gennemført, er der brug for en vækstpakke.

På ét punkt er jeg til gengæld helt afklaret: Der er behov for en hurtig behandling af det her, for hvis ikke det bliver hurtigt behandlet, bliver det meningsløst. Så Det Radikale Venstre tilsiger vores medvirken til en hurtig behandling, men